

tifices; Reges autem, Republicæ, et Universitates, ad subveniendum Civium necessitatibus bene etiam possunt collectas sibi imponere, ita *Vioa Qu. 5. art. 2. n. 4.* et *Salm. c. 4. n. 83.* cum *Vasq. Dic. etc.* Vide alia apud *Vioa* et *Salm. ll. cc.*

311. — III. Incurrunt Piratæ interficientes, aut deprædantes Christianos in mari Ecclesiastico. IV. Falsificatores Litterarum Apostolicarum. V. Transmittentes arma, sive armorum materiam ad hostes infideles, sive hæreticos declaratos. VI. Injuste impediendes deferri victualia ad Romanam Curiam. VII. Vexantes eos qui accedunt, vel recedunt à Romana Sede ob negotia ad illam spectantia. VIII. Vexantes peregrinos, qui devotionis causa Romanam petunt. IX. Vexantes, seu ejicientes Episcopos, Legatos, vel Nuntios à suis Diocesisibus; necnon id mandantes, ratum habentes, faventes, etc. X. Perculientes, aut expoliantes eos (sive eorum Procuratores), qui Curiam Romanam pro suis negotiis petunt. XI. Appellantes sub privato prætextu ad Curias laicales in causis Ecclesiasticis, ad impediendas Litteras Apostolicas. XII. Qui auctoritate laica, vel prætextu exemptionis causas spirituales, vel ipsis annexas ad se avocant à Judicibus Ecclesiasticis etc.; ita apud *Vioam Qu. 5. Ar. 2. n. 13.* XIII. Qui ex quovis colore trahunt vel trahi faciunt personas Ecclesiasticas ad Tribunal Laicale, etc. Vid. *Vioa d. 15.* XIV. Impediendes Judices Ecclesiasticos sua jurisdictione uti. XV. Usurpantes jurisdictionem, et fructus Beneficiorum. XVI. Imponentes onera Ecclesiasticis. Qui tamen (advertendum) tenentur contribuere, quando imponuntur collectæ pro refectione, v. g. viarum, fontium, etc. quorum utilitas directè pertinet etiam ad ipsos; *Vioa n. 18. cum Abb. et Mol.* XVII. Se interponentes sine jurisdictione in causis criminalibus contra Ecclesiasticos. XVIII. Usurpantes jurisdictionem in Terris Ecclesiæ Romanæ. Denique ex Bulla Clem. VIII incurrunt excommunicationem adhuc reservatam omnes sine facultate absolventes ab excommunicationibus Bullæ Cænæ extra mortis articulum, ut *Vioa d. Art. 2. in fin.*

CAPUT III.

DE SUSPENSIONE, ET DEGRADATIONE.

DUBIUM I.

Quid sit Suspendio, quotuplex, et unde dignoscatur qualis et quanta sit.

312. Quid est suspendio? et quis suspendi, aut suspendere potest?

— 313. An peccet graviter exercens actum à quo est suspendus?

— 314. Dub. 1. An incurrat irregularitatem, si suspendio sit facta ad tempus? Dub. 2. An Episcopus suspendus à Pontificalibus incurrat irregularitatem, Pontificalia exercendo? Et quid si Missam solemniter celebret? An Sacerdos suspendus non toleratus invalide

absolvat? Quid si toleratus? vel si sit suspendus tantum ab Ordine? — 313. Quot modis possit ferri suspendio? — 316. Qualitas suspensionis ex quo colligatur? vide *Resol. ap. Busemb. Dub. 1.* An suspendus à Beneficio possit, cum sit pauper, retinere fructus? Dub. 2. An suspendus à Beneficio censeatur suspendus etiam à Beneficiis quæ possidet in aliena Diocesi? — 317. An suspenda Communitate, sint singuli suspensi? et an isti incurrant irregularitatem? An suspendio debeat ferri in scriptis?

312. — « RESP. 1. Suspendio est censura, qua Clericus functiones aliquas Ecclesiasticas exercere prohibetur. Vide *Bon. d. 3. p. 1. Laym. l. 1. tr. 5. p. 3. c. 1.* »

Unde resolves:

« 1. Solus Clericus potest suspendi.

« 2. Suspendere possunt, qui possunt ferre censuras.

315. — « 3. Ex genere suo, et nisi parvitas materiæ excuset, est peccatum grave, exercere actum per suspensionem prohibitum, unde et irregularitatem inducit. Si tamen suspendus toleratus se non ingerat in tales functiones, sed ab aliis propter utilitatem requiratur, probabiliter non peccat, cum alii licitè requirant. Imò, etsi nominatim sit denunciatus et non toleratus, alii tamen non tenentur sub mortali eum vitare, nisi censentur cooperari actui, à quo suspendus est: unde audire ejus Missam non erit peccatum (saltem mortale), si non in servias. Ita probabiliter *Avila, Henr. Suar. Sayr.* apud *Bon. d. 3. p. 4. n. 4.* etiam *Laym. l. c. c. 1. n. 7.* * (Et ita communiùs et verius tenent *Pal. D. 4. p. 6. n. 1. Holzm. p. 395 n. 252.* et *Salm. c. 5. n. 14. cum Con. Avila, etc. qui rectè addunt esse et omnino licitum audire Missam à Sacerdote suspendo (contra Tourn. p. 523. cum Bonac.) Limitat tamen Holzm. l. c. nisi scandalum interveniret.* »

Et certum apud omnes, quòd Clericus suspendus peccat graviter, si exercet actum velitum per suspensionem, vide *Salm. c. 5. n. 12.* Excusatur tamen 1. Si exercet Ordinem non sacrum, vel sacrum, sed non solemniter; *Salmant. n. 13. et Tourn. t. 2. p. 221. q. 5. cum S. Anton. Hab. Sayr. etc.* (contra *Suar. et Navarr.*) V. dicta l. 6. n. 38. v. *Objic. 2.* Excusatur 2. saltem à gravi culpa, si exercet ob ignorantiam, aut metum gravem, aut in parva materia, putà si fuerit suspendus à jurisdictione, vel ab Ordine, et exerceret actum levem jurisdictionis, aut benediceret mensam: secus si benediceret aquam, nuptias, fructus, etc. juxta solemnitates Ecclesiæ; *Bon. D. 3. p. 4. n. 6. Holzm. p. 394. n. 248. Tourn. l. c. et Salm. c. 5. n. 13.*

314. — Sed hinc dubit. 1. An incurrat irregularitatem Clericus exercens actum à quo erat suspendus, si suspendio fuerat lata pro tempore determinato? Adsunt tres sententiæ. Prima sententia negat, et hanc tenent *Gabriel, Avila, et Villal. apud Salm. c. 5. n. 13.* qui probabilem putant cum *Dian.* quia (ut dicunt)

suspensio lata pro tempore determinato habet rationem puræ pœnæ, quæ non inducit irregularitatem. *Secunda* sententia communior affirmat, et hanc tenent *Suar. D. 26. sect. 2. n. 3. Bon. D. 3. part. 4. n. 6. Pal. Dub. 4. p. 6. n. 5. Tourn. p. 522. Escob. l. 5. n. 96. et Vioa qu. 6. a. 4. n. 5.* Probatur hæc ex *c. 1. de Sent. et re judic. in 6.* ubi quidam, cum fuerit suspensus ad tempus, etsi ministraverit, fuit expressè declaratus irregularis. Limitant verò *Vioa et Tourn. ll. cc. et Salm. c. 5. n. 8.* nisi suspensio sit oretenus lata, quia cum censura non possit licitè ferri sine scriptura, ut dicemus *n. 317.* non præsumitur Episcopus voluisse delinquere, censuram oretenus ferendo. *Tertia* sententia quam probabilem putat *Ronc. p. 106. q. 5. R. 2. cum aliis,* et quæ mihi videtur absolutè probabilior, distinguit et dicit, quòd si suspensio fuerit lata per modum statuti aut præcepti ob crimen futurum, vel etiam præteritum, sed habens tractum successivum, tunc transgrediens veriùs incurrit irregularitatem, ut patet ex textu præfato. Secus si suspensio sit lata ab homine per sententiam, ob meram punitionem criminis omnino præteriti, quia talis suspensio habet rationem meræ pœnæ, non censuræ, juxta dicta *n. 52.* Censura enim, cum sit pœna medicinalis, nequit ferri ob delictum omnino præteritum, ut diximus *n. 54.* Ergo quando quis transgreditur hujusmodi suspensionem, nullam incurrit irregularitatem, quæ non à violentibus pœnas sed censuras incurritur. Neque huic sententiæ obstat textus prædictus, nam ibi non fit sermo de suspensione lata ab homine per sententiam particularem, sed lata à jure per statutum generale, quod respicit crimina futura; unde talis suspensio erat vera censura.

Dubit 2. An Episcopus suspensus à Pontificalibus, incurrit irregularitatem, si Pontificalia exercet, puta confirmando, consecrando Calices, etc. negant *Sylo. v. Suspensio §. 5. ac Innoc. Abb. Archid. Socin. etc. ap. Fagn. l. 1. in. c. vel non est compos. de Temp. Ordin. n. 17. ad 20,* quia (ut dicunt) Episcopatus non est ordo, sed potiùs extensio, sive complementum Ordinis Sacerdotalis, ut tenent *Salm. de Ordin. c. 1. n. 26. cum Soto, Gonet. et alii ex D. Thom. Suppl. q. 40. ar. 5.* Unde inferunt Episcopum exercendo has functiones non contrahere irregularitatem, cum hæc incurratur à censurato, tantum quando exercet Ordinem Sacrum. Affirmant verò probabilius *Nav. c. 27. n. 163. Bon. D. 3. p. 4. n. 6. v. Tertio, cum Major. et Alter. ac Fagn. l. c. n. 36. cum Palud. Ang. etc.* Ratio, quia, etiamsi sententia quòd Episcopatus sit tantum extensio Ordinis sacerdotalis et non distinctus, esset vera (quod negant plurimi *ap. Salm. l. c.*); tamen non potest negari quòd tale exercitium potestatis Episcopalis sit actus Ordinis Sacri, si non distincti, saltem extensi; quapropter Episcopus tunc dicitur verè exercere actum Sacri Ordinis. Tantò magis quòd idem *D. Th. l. c.* ait, quòd licet Episcopatus non sit Ordo respectu ad Corpus Christi reale, tamen est verus Ordo respectu ad potestatem in Corpus Mysticum; unde prima sententia non videtur satis probabilis.

Si autem Episcopus suspensus à Pontificalibus Missam celebrat solemniter in apparatu pontificali, certum est quòd peccat, ut rectè dicunt *Fill. tr. 17. c. 2. n. 28. Sayr. l. 4. c. 4. n. 13. et Renzius p. 643. q. 4.* An autem incurrat etiam irregularitatem? Affirmant *Angel. v. Suspensio 3. n. 3. Nav. Bon. et Fagn. ll. cc.* Ratio, quia talis celebratio est actus proprius Ordinis Episcopalis, cum non possit exerceri nisi ab Episcopo consecrato. Negant verò probabilius *Laym. l. 1. tr. 5. c. 3. n. 4. cum Sylo. Coo. et Avila, ac Diana p. 5. tr. 10. R. 4. cum Joan. Præpos. qui testatur hanc esse communiorem DD. sententiam.* Ratio, quia Episcopus sacrificando non exercet actum substantialem Ordinis Episcopalis, sed actum Ordinis Sacerdotalis à quo non est suspensus. Et quòd celebratio fiat cum Pontificalibus, per accidens se habet; irregularitas autem non incurritur, nisi in exercitio actus Ordinis prohibiti. Et hanc sententiam expressè tenet etiam *D. Anton. 3. p. tit. 27. c. 3. §. 4. v. Si est suspensus, cum Hostiensi,* sic dicens: "Suspensus à Pontificalibus, si celebrat in Pontificalibus, non erit irregularis, quia Pontificalia non sunt de substantia celebrationis, nec debemus judicare aliquem irregularem, nisi inveniatur expressum." Tantò magis quòd ait idem *Fagn. l. c. in c. Quæsitum de Cohab. Cler. n. 15. cum Archid. etc.* suspensum propter crimen, tum solum incurrere irregularitatem, cum Canon id exprimit, quia aliàs suspensio intelligitur lata quoad se tantum, nempe quòd tanquam indignus prohibeatur à ministrando.

"4. Suspensus non toleratus invalidè absolvit, quia non habet jurisdictionem." (* *Ita Salm. c. 5. num. 16.* Secus si toleratus, quia hic validè jurisdictionem exerceret: etsi illicitè, si non esset requisitus; *Salm. ib.* Suspensus autem ab Ordine, non est suspensus à jurisdictione. *Ita S. Th. 3. p. qu. 22. art. 3. Salm. c. 5. n. 16. communiter.* *)

315. — "Resp. 2. Suspensio 1. alia fertur ad certum tempus, quo elapso, expirat: alia fertur absolutè, seu indefinitè, manetque, donec per absolutionem tollatur. 2. Alia est ab officio, sive id sit Ordinis, sive jurisdictionis; alia à beneficio, alia ab utroque. 3. Suspensio ab Officio, vel est à toto, vel à parte tantum, scilicet à functione Ordinis, vel jurisdictionis. Item suspensio beneficii, vel est à beneficio absolutè, vel à quibusdam tantum functionibus, ejus ratione competentibus. *Laym. Bon. ll. cc.*

316. — "Resp. 3. Quantitas et qualitas suspensionis colligi debet ex verbis, quibus fertur: Quæ, utpote in re odiosa, non amplius sunt extendenda, quàm propriè accepta significant.

Unde resolves:

"1. Suspenso absolutè et in toto, prohibetur omne exercitium ratione officii proveniens, tam Ordinis, quàm jurisdictionis, et consequenter non potest celebrare, nec validè excommu-

» nicare, beneficia conferre, etc. Suspensus verò à parte beneficii determinata, v. g. ab Ordine tantum, vel jurisdictione, » privatur tantum illius officii functionibus. Unde Episcopus, » v. g. à jurisdictione suspensus, etsi non possit excommunicare, » absolvere, delegare, etc. potest tamen exercere actus Ordinis, » ut consecrare templa, ordinare, etc. *Bon. l. c.*

» 2. Suspensus à certa functione, Ordinis, v. g. à Sacramen- » torum administratione, non est suspensus à Sacrificio. Simi- » liter suspensus ab Ordine potest nihilominus conferre primam » tonsuram quia non comprehenditur sub Ordine, *Bonac. » p. 2. n. 6.*

» 3. Suspensus ab officio simpliciter, non intelligitur suspensus » à beneficio, seu fructibus ejus. Debet tamen per alium sup- » plere qui per se nequit, ut fructus percipiat. *Bon. n. 10. ex » Naar. Suar. Henriq. Fill. etc.* * (*Commune est apud omnes, » quòd suspensus ab Officio non suspenditur à Beneficio; ita Suar. » D. 26. sect. 3. num. 4. Pal. p. 5. §. 1. n. 5. Tourn. p. 516. Antoine » p. 663. num. 2. et Salm. cap. 5. n. 20. cum Sanch. Aoila. Con. etc. » communiter, ex c. 10. de Purg. Can. et c. 10. de Vita, et hon. » Cler. consentit Fagn. l. 3. in c. Quæsitum de Cohab. Cler. etc. » nu. 30. Sed rectè limitant Fagn. et Glossa in Glem. Cupientes » de Pœnis, primò si crimen sit enorme, ut patet ex c. Inter, 10. » de Purg. Can. Secundo si Reus contemnat suspensionem, nempe » per annum in ea manendo, ut habetur ex c. Cum bonæ, de » Ætate, et qualit. etc.) **

» 4. Suspensus ab Ordine non videtur suspensus à beneficio; » quia beneficium non fundatur in Ordine. *Bonac.* tamen dicit, » indirectè suspendi à fructibus ejus: quia, dum non potest » facere officium, non potest percipere fructus. Vide *seq. n. 5.*

» 5. Suspensus à beneficio, etsi hoc ipso intelligatur suspensus » à recipiendis fructibus ejus, non tamen ab officio sive juris- » dictionis, sive Ordinis, etiam quod illi ratione ipsius beneficii » competat. Unde tenetur legere Horas, et cætera onera beneficii » præstare, licet fructibus non fruatur; hoc enim debet sibi im- » putare. Non tamen privatur commodo, quod provenit ex an- » niversariis stipendiis Missarum, nec eo, quod datur propter » onus personale Clerici: quia non sunt fructus beneficii. Secus » est de distributionibus quotidianis* (*Ita etiam Naar. Cov. » etc. ap. Salm. c. 5. n. 21. Sed contradicunt Pal. p. 5. §. 1. n. 7. » et iidem Salm. ibid. cum Sanch. Aoila, Henriq. etc. quia pœnæ » non sunt extendendæ, ubi non sunt in jure expressæ, prout nullibi » id expressum habetur*) *; licet ex his, vel aliis beneficii fruc- » tibus possit ali, si aliunde sustentari nequeat, *Bonac. l. c. n. 12. » Sayr. Suar. Filliuc. etc.* »

Dubit. 1. An suspensus à Beneficio, si sit pauper, possit fructus sibi retinere? Respondetur affirmative, si suspensio est lata in pœnam criminis omnino præteriti (vide dicta l. 3. n. 672.), secus si fuerit lata ob contumaciam, quia non debet ab Ecclesia subveniri ei qui voluntariè Ecclesiæ disciplinam vilipendit, cum

liberè possit à sua contumacia recedere; ita *Suar. D. 27. sect. 2. n. 3. Fill. tr. 27. n. 53. Renzius p. 644. q. 7. cum communi, et Dian. p. 5. tr. 10. R. 3. cum Sayr. Turrian. et Corn. Gordon. Con. et Aoila. Dicunt tamen Tourn. t. 2. pag. 518. v. Dico 2. Diana, et Renzius ll. cc. cum P. Naor. Aoila, Pelliz. et Hurt.* quòd licet Beneficiarius per se teneatur fructus resituere, si tamen fuerit occultè suspensus, et munia debita jam impleat, poterit sibi retinere partem quam dare deberet substituto, hi enim non sunt fructus Beneficii, sed stipendium laboris; vide dicta l. 3. d. n. 672.

Dubit. 2. An suspensus à Beneficio censeatur suspensus etiam à Beneficiis quæ possidet in aliena Diocesi? Negat absolutè *Sayr. lib. 4. cap. 6. num. 21*, quia (ut ait) Episcopus extra suum territorium nullam habet jurisdictionem. Alii verò distinguunt, et negant si suspensio sit lata ab homine, secus si à jure, quia jus ubique locum habere debet; ita *Decius, et Renzius tom. 1. pag. 645. et Tourn. tom. 2. pag. 518. cum Pont.* pro certo habent suspensionem comprehendere omnia Beneficia, si sit à jure; si verò sit ab homine, dicunt intelligi tantum à Beneficiis propriæ Diocesis, quando est lata per statutum; secus si per sententiam, modò Episcopus exprimat velle suspendere ab omnibus Beneficiis, quia, licet ei non subjaceant Beneficia alienæ Diocesis, subjacet tamen persona suspensi, qui jus habet ad fructus Beneficii: unde, cum suspensio impediatur ipsi jus exigendi, consequenter ille suspenditur ab omnibus Beneficiis. Quando autem suspensio est per statutum generale, intelligitur lata solum circa Beneficia in Diocesi.

Dubit. 3. An si suspensus acquirat novum Beneficium tempore suspensionis, collatio sit nulla? Affirmant *Bon. D. 3. p. 2. n. 10. et Holz. p. 393. n. 140. v. Dixi, cum Palao, et Manstrio*, quia Beneficia dantur propter officium; ergo suspensus à beneficio acquisito est etiam suspensus à Beneficio acquirendo, cum non possit munia Beneficii exercere. Negat verò probabilius *Suar. D. 26. sect. 3. n. 8. Laym. tr. 5. p. 3. c. 1. n. 4. Antoine p. 634. v. 2. Renz. p. 645. q. 9. et Diana q. 5. tr. 10. R. 7. cum Corneio, Gordon. Præpos. Conc. etc.* Hi dicunt talem collationem esse quidem irritandam, sed non irritam; quia nulla pœna debet infligi, nisi in jure sit expressa; nullibi autem hæc pœna habetur; imò ex c. *Cum bonæ §. de Ætate, et qualit.* contrarium colligitur, dum ibi, cum aliqui quadriennium mansissent in suspensione, mandavit Pontifex expoliandos à Beneficiis tam ante quam in suspensione acquisitis; ergo collatio fuerat valida.

» 6. Suspensus à beneficio potest nihilominus eligere, præsen- » tare, conferre Beneficium, quia, etsi hæc jura competant illi » ratione beneficii, illi tamen actus non sunt beneficii, præcisè » ut sic, sed potius officii et jurisdictionis. *ibid.*

» 7. Suspensus à beneficio, vel Ordine absolutè, et sine addito, » intelligitur suspensus ab omni beneficio, vel Ordine, nisi aliunde » aliud constet. *ibid. n. 8.*

« 8. Suspensus absolutè, intelligitur ab officio, et beneficio.

» *Laym. c. 1. n. 2.*

517. — « 9. Suspenso Capitulo, vel Conventu, non censentur
» suspensi singuli, nisi sint in culpa, ait *Sa, v. Suspensio, et Laym.*
» *l. c. c. 1. n. 3.* »

Quando suspensio fertur in solam Communitatem, non afficit singulas personas, quoad munia particularia, sed tantum quoad Officia, vel Beneficia totius Communitatis; ita communiter *Bonac. D. 1. q. 1. n. 111. Holan. n. 248. et Salm. c. 5. n. 43 et 46. cum D. Th. Avil. Henr. Diana, etc.* Quòd si aliqui exerceant functiones Communitati tunc vetitas, dicunt *Pal. D. 4. p. 3. n. 3. Suar. D. 28. sect. 4. n. 4. Ronc. p. 106. q. 7. R. 2. et Salm. n. 47. cum Conc. et Corneio*, eos non incurrere irregularitatem, quia prohibitio illa non est propriè censura, sed potius inhabilitas particularium personarum ad talia Officia. Si verò suspensio fertur in Communitatem, et in singulas ipsius personas, tunc non afficit innocentes, sed tantum delinquentes; nemo enim potest excommunicari aut suspendi pro culpa aliena, ut communiter docent *Suar. l. c. n. 2. Sanch. de Matr. l. 9. D. 32. n. 9. Salm. c. 5. n. 45. cum Nav. Sot. et Pal. ac Escob. l. 51. n. 56. cum Con. Avil. Henr. et Hurt.* Et patet ex *cap. 2. de Constit. et clarius ex cap. de His quæ fiunt à major. part. Cap. ubi dicitur: « Cùm peccata suos auctores tenere debeant, ne pœna sit ulterius protrahenda, quàm delictum fuerit in excedente refertum. »*

« 10. Si Prælati solo verbo dicat Sacerdoti, *suspendo te, v. g. à celebratione*, videtur esse simplex tantum prohibitio, non censura, quia hæc licitè non fertur, nisi scripto. * (*ut n. seq. ad n. 2.*) * Prælati autem non debet præsumi velle peccare, nisi aliud constet de ejus intentione; aut nisi religio habeat privilegium absque scripto ferendi censuras. Vide *Bon. de censuris in communi d. 1. q. 1. p. 7. * (Ita etiam Salm. c. 5. n. 48. cum Nav. et Henr.) * »*

DUBIUM II.

Quæ sint Suspensiones in particulari, et quis ab eis possit absolvere.

518. Quæ sint suspensiones Juris communiore Clericorum?
— 519. Quæ Religiosorum? — 520. Quæ Episcoporum? — 521. An quis possit suspendi ob culpam levem? — 522. Quis possit absolvere à suspensione?

518. — « RESP. I. Suspensiones Juris communiore sunt sequentes:

« 1. Clerici ipso jure suspensi sunt, recipientes Ordines sacros ab alieno, vel à proprio in aliena diœcesi, vel sine ætate legitima, aut dimissoriis, aut titulo, vel extra tempora, aut non

» servatis interstitiis, per saltum, vel in censura, vel denique
» post matrimonium ratum, qui omnes suspensi sunt ab executione Ordinum, nisi fecerint absque dolo, et si ordine utantur, fiunt irregulares. 2. Excommunicans, suspendens, aut interdicens sine scriptura, et causæ expressione, et suspensus per mensem ab ingressu Ecclesiæ, nisi sit Prælati regularis.
» 3. Clerici scienter eligentes Episcopum, vel Parochum indignum, suspenduntur à beneficiis biennio. 4. Ordinans, et ordinatus simoniacè est suspensus ab Ordinibus. 5. Parochi junctentes sponso alterius Parochiæ sine licentia. 6. Gravantes alienis debitis Ecclesiis sibi commissas. 7. Occupantes bona, vel census Ecclesiæ, beneficii, vel alterius pii loci. 8. Sodomiam exercentes, simoniaci, provocantes ad duellum, vel acceptantes, raptos, vel præbentes auxilium. 9. Disputantes in alterutram partem in cœlu virorum, ac mulierum de Immaculata Conceptione B. Virginis. 10. Visitantes, si accipiant pecuniam, vel munera: qui, si sint Episcopi, suspensi sunt ab ingressu Ecclesiæ; si inferiores Episcopo, ab officio, et beneficio, usque dum restituant duplum. 11. Judex Ecclesiasticus (non Episcopus), qui facit injuriam contra justitiam, et conscientiam, parti litiganti. Vide *Bonac. d. 3. p. 5. * (Adde 12. Negantes absolutionem renuenti complicem manifestare: hi subjacent suspensioni ferendæ sententiæ ex Bulla: Ubi primùm Bened. XIV. Vide Tomo nono, inter Decreta N. IV. Adde 13. Latini celebrantes Ritu Græco, et Græci Ritu Latino. Bulla Etsi Pastoralis, §. 6. n. 10.) **

519. — « 2. Religiosi, 1. Apostatæ recipientes Ordines in Apostasia. 2. Admittentes ad professionem ante annum probationis peractum. 3. Non utentes habitu, et vestitu modo sibi præscripto. 4. Introducentes mulieres in monasteria.

520. — « 3. Episcopus, 1. Ordinans non subditum, suspensus est à Pontificalibus per annum: ordinans verò invitum, suspensus per annum à celebratione Pontificalium. 2. Admittens resignationes contra formam præscriptam. 3. Intrans monasteria monialium sine necessitate. V. *Fill. t. 17. c. 5.*

521. — « Resp. 2. Præter has suspensiones aliæ sunt ab homine, quæ, si sint graves, requirunt culpam mortalem, v. g. ut quis suspendatur ab omnibus actibus sui officii, vel fructibus unius anni. Potest tamen aliquis ob peccatum veniale prius vari uno actu, v. gr. eligendi. »

Sed hæc dubitatur, an ob peccatum veniale possit ferri suspensio? Affirmant *Navar. c. 27. n. 151 et 159. item Armil. Med. et Henriq. ap. Escob. l. 51. n. 58.* Sed verius et communissimè negant *Suar. D. 28. sect. 4. n. 6. Sanch. de Matr. l. 2. D. 32. n. 9. Pal. D. 4. p. 3. numer. 4. Salmant. de Censur. c. 5. numer. 44. Eb. p. 444. n. 115. cum Fill. et Escob. n. 59. cum Laym. Soto, Vasq. Con. et Hurtad.* si suspensio sit major, nempe ab omni usu Officii et Beneficii, vel ab aliquo eorum per notabile tempus.

tunc enim requiritur mortale, quia pœna debet cum culpa proportionari; unde esset nulla suspensio, si ob peccatum veniale imponeretur. Secus verò, si suspensio esset partialis, nempe tantum ab Officio, vel à Beneficio, et ad breve tempus, ut *Suar. n. 2. Pal. n. 2. Salm. n. 44. et Bon. D. 1. qu. 1. p. 3. num. 8.* qui idem dicit, si suspensio esset totalis, sed ad valde breve tempus, puta ad diem, vel hebdomadam. Idem dicunt *Sancti. Dec. l. 6. c. 4. n. 17. Pal. tr. 3. D. 1. p. 15. n. 3. et Salm. de Leg. c. 2. n. 46. cum Suar. Caj. Vasq. Tapia, etc.* si suspensio sit ferendæ sententiæ; nam contra, si sit latæ sententiæ, vel sit indicta à jure, taliter ut incuratur sine alia monitione, non incuratur nisi ob mortale peccatum.

522. — « Resp. 3. Habens Episcopalem auctoritatem potest absolvere à suspensione non reservata: et communiter Religiosi ex privilegiis possunt absolvere ab omni suspensione in foro conscientie: Episcopus potest absolvere ab omni suspensione juris, si Sedi Apostolicæ specialiter reservata non sit. *Laym. c. 4. num. 2. ex Navar. Suar. etc.* Imò etiam ab hac, si proveniat ex delicto occulto, et non deducto ad forum contentiosum. *Bon. d. 3. p. ult. ex Trid. s. 24. c. 6.* »

Si suspensio sit imposita ad tempus, vel conditionatè, v. g. *donec, vel nisi restituas*, tunc, termino transacto, de se tollitur suspensio sine absoluteione, ut *Salmant. cap. 5. num. 53. cum Con. Pal. Avil. Henriq.* Si verò sit imposita absolute, quisque Confessarius potest eam absolvere, nisi sit reservata, vel nisi requirat satisfactionem partis. Cum autem fertur suspensio in Communitatem, is tantum ab illa absolvere potest, qui in Communitatem jurisdictionem habet in foro contentioso; *Salm. c. 5. n. 52.*

DUBIUM III.

Quid sit Depositio et Degradatio; et à quo, et ob quam causam ferri possit.

325. — « SUBJICI solent suspensioni Depositio et Degradatio, (etsi censuræ non sint, ut dictum est c. 1.) ob similitudinem, quam habent cum suspensione, cum utraque sit ab Ecclesiastico Ordine, aut beneficio. Differunt autem à suspensione, quòd illæ auferant ipsum jus radicale, et titulum beneficii, idque in perpetuum, suspensio non item. Porro Depositio genericè accepta, alia est Verbalis, quæ absolute Depositio dicitur: alia Realis quæ dici solet Degradatio.

524. — « Resp. 1. Degradatio est privatio executionis officiorum, et beneficiorum simpliciter, in toto, et absque spe restitutionis, facta cum certa solemnitate, et privatione privilegii Clericalis, tam Canonis, quam fori, ita ut seculari curiæ subdatur.

« Dixi, *Executionis*, quia Ordo ipse non potest tolli. Interim degradatus tenetur ad votum castitatis si fuit in sacris (Et invalide Matrimonium contraheret, atque validè consecraret hostiam; *Salm. c. 5. n. 60. cum aliis*)^o; et ad horas, nisi has fortè pœna, ad quam damnatur, v. g. *triremes*, vel aliud impediat.

525. — « Resp. 2. Depositio verbalis, est similis privatio, sed sine solemnitate dicta, et relicto utroque privilegio, Canonis et Fori.

526. — « Resp. 3. Clerici possunt degradari à suo Episcopo, sed non ab inferioribus illo: deponi tamen possunt ab eodem per Vicarium.

527. — « Resp. 4. Depositio fieri potest in casibus à jure expressis, et delictis: non tamen nisi gravioribus, arbitrio judicis. Ubi notat *Laym.* crimen debere esse enorme, id est unum ex maximis. Degradatio similiter fieri potest in casibus tantum gravissimis, quales sunt v. g. crimen hæresis manifestum, falsificatio litterarum Apostolicarum, sodomia frequentata, gravis calumnia proprio Episcopo irrogata. Vid. *Laym. l. 1. c. 5. et Fill. t. 18. c. 8.* « (Cum degradato solus Papa dispensare potest: sed cum deposito etiam Episcopus, si crimen sit minus adulterio; *Salmant. c. 5. n. 68.*)^o »

CAPUT IV.

DE INTERDICTO.

DUBIUM I.

Quid sit, et quotuplex.

528. Quid est Interdictum? — 529. Quotuplex est? — 530. An interdicta Civitate interdicantur Suburbia? Et an Ecclesiæ Regularium? — 531. Qui eximantur ab Interdicto generali personali? Et an, interdicto Clero interdicantur Religiosi, vel Clerici non habentes Beneficium, aut Officium? — 532. Quid si interdicantur Cives, aut Civitas?

528. — « RESP. 1. Est censura Ecclesiastica prohibens divinum officiorum, Sacramentorum aliquorum, et Ecclesiasticæ sepulturæ usum, quatenus talis est. Quod addo, quia communicatio eodem privat, quatenus est communicatio cum fidelibus, suspensio verò propriè non illum usum, sed exercitium potestatis Ecclesiasticæ impedit. Vid. *Laym. l. 1. t. 5. p. 4. c. 1. Bonac. d. 5. part. 1.*

529. — « Resp. 2. Interdictum dividitur 1. in Locale, quod immediate locum afficit: et in Personale, quod immediate afficit personas: et in Mixtum, quod immediate afficit locum, et ejus incolas. Differt autem Locale à Personali: quòd in illo participatio sacrorum Officiorum tum indigenis, tum alienigenis,